

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:35
מוצאי שבת.....9:07
שיעורים כסדרן
נ"ך.....'רמב"ם'
בבלי.....שבועות ב'
ירושלמי.....יבמות ל"א
תוספתא.....נדרים ג'
רמב"ם.....גניבה ד'

שנה 14, גליון 31 (699)

פרשת תזריע מצורע, מברכים בה"ב, אבות פרק ב', שעת תשפ"ה לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

מכבד זיין א צווייטן

מיר שטייען יעצט אין די הייליגע ספירה טעג. אין די טעג טרויערן מיר אויף די פיר און צוואנציג טויזנט תלמידים פון רבי עקיבא וועלכע זענען געשטארבן אין די טעג, ווייל זיי האבן זיך נישט מכבד געווען איינער דעם צווייטן, און נישט געלעבט בשלום איינער מיטן צווייטן.

דעריבער איז יעצט די ריכטיגע צייט אז מיר זאל פרויבירן זיך צו פארבעסערן טאקע אין דעם הינזיכט, אז מיר זאלן נאך מכבד זיין א צווייטן, אז מיר זאלן לעבן בשלום מיט יעדן איינעם.

די סיבה וואס מאכט אז מען זאל נישט מכבד זיין א צווייטן איז ווייל מען האט נישט קיין רייע אמונה. ווען א איד האט א רייע אמונה, ער ווייסט און ער גלייבט אז ער קען זיך נישט רירן אנעם אייבערשטן.

א גוט ווארט

וואס מיינסטו, ביסט נישט חשוב מער ביים אייבערשטן? פונקט פארקערט, דזקא דין האט דער אייבערשטער ליב, דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (חיי מוהר"ו, סימן תקנח): "דו ווייסט וועם דער אייבערשטער האט ליב? דער אייבערשטער האט ליב א געפרעגלטן איד", א מענטש וואס עס גייט אריבער אויף אים ביטערע שווערע נסיונות און ער דערהאלט זיך - אים האט דער אייבערשטער ליב.

דער עיקר שיינקייט פון א איד איז דאס וואס ער געבט נישט אויף, ער קומט נאכאמאל צוריק צום אייבערשטן. דער אייבערשטער האט באשאפן דעם מענטש ווייל ער וויל ארויסנעמען פון אים תענוגים און שעשועים וואס מען קען נישט האבן פון מלאכים. מלאכים האבן נישט קיין יצר הרע, זיי האבן נישט קיין דאגות פרנסה, זיי זענען א שטיק פייער, זיי זענען זייער הייליג; דאך האט דער אייבערשטער באשאפן דעם קליינעם מענטש מיט א ברענעדיגע יצר הרע וואס ווארפט אים אראפ נאכאמאל און נאכאמאל, דער אייבערשטער וויל זען ווי דער מענטש שטעלט זיך אויף און קומט נאכאמאל צוריק, ער פרויבירט וואס ער קען.

(עצתו אמונה תוריע מצורע תשפ"ה)

א ווארט אויף די פרשה

והיה בעור בשרו לנגע צרעת והוא אל אהרן הכהן. די צוויי פרשיות פון נגעים און קרעץ לערנען אונז, ווי אזוי קען מען זיך צוריקקערן צום אייבערשטן; ווייל וואס איז דאס נגע? וואס איז דאס קרעץ? דער תרגום זאגט אויף צרעת 'סגירו', פארמאכט, פארשפארט, און דער זוהר הקדוש זאגט, וואס איז דאס קרעץ? 'סגירו דנהורא עלאה' (פרשת תזריע, דף מט עמוד ב) עס איז פארהוילן פון אים די ליכטיגקייט פון אייבערשטן, ער שפירט נישט דעם אייבערשטן, 'סגירו דטיבו עלאה', עס איז פון אים אנוועקגענומען אלע גוטס פון אויבן, ווייל ווען מען זינדעט, מען טוט עבירות - ווערט מען דערווייטערט פון באשעפער, מען פארלירט אלע גוטס. וואס איז די עצה? ווי אזוי קען מען זיך אויסהיילן? צוריק שפירן אייבערשטן? די תורה זאגט, די עצה איז: "והוא אל הכהן וגו' וראה הכהן וגו', לכל מראה עיני הכהן וגו'", מען זאל גיין צום צדיק און טון וואס דער צדיק זאגט, דאס איז די עצה צו ווערן אויס קרעציג. דער צדיק עפנט די אויגן, מען הויבט אן שפירן עס איז דא א באשעפער, מען הויבט אן שפירן דער אייבערשטער איז דא, מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר, מען הויבט אן רעדן צום אייבערשטן, מען טוט תשובה, ביז עס ווערט צוריק ליכטיג.

דעריבער בעט איד דיר זייער, זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין רבינים ספרים און אויף אין די בריוו פון מוהרא"ש זכתי יגן עלינו וואס דאס איז תמצית פון רבינים ספרים; וועט דיר ליכטיג ווערן, דו וועסט אנהויבן שפירן דעם אייבערשטן, דו וועסט אנהויבן רעדן צום אייבערשטן, דו וועסט זיין ארויסגענומען מיט די שכניה הקדושה.

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קפח): "דע, שצריך לנסע להצדיק לחזור על אבדותו", וויסן זאלסטו, מען דארף פארן צום צדיק אויפצוהויכן און צוריק באקומען אלעס וואס מען האט פארלוירן, "כי קדם שייצא האדם לאור העולם", ווייל איידער מען ווערט געבוירן, "מלמדין", לערנט מען מיטן מענטש, "ומראין לו כל מה שצריך לעשות ולעבד ולהשיג בזה העולם", און מען ווייזט אים אלעס וואס ער האט צו טון דא אויף די וועלט, "וכיון שייצא לאור העולם מיד נשפח מאתו", און ווען מען ווערט געבוירן - קומט דער מלאך, ער געבט א פליק דעם קינד און מען פאנגעט אלעס. דעמאלט פארלירט מען אלעס, מען פאנגעט אלעס, און ווען מען ווערט עלטער הויבט זיך אן די עבודה פון זוכן און טרעפן אלעס וואס מען האט פארלוירן. אבער וויבאלד דער מענטש ווייסט דאך נישט וואס ער האט פארלוירן און וואס עס פעלט אים, דארף מען פארן צום צדיק, ער זאל ווייזן דעם מענטש וואס ער האט פארלוירן, און דער צדיק העלפט דעם מענטש טרעפן אלע זיינע אבדות, עיין שם.

מענטשן גייען און קומען, טוען און מאכן, מען ווייסט נישט פאר וואס בין איך באשאפן געווארן? וואס איז מיינ ציל אין לעבן? אבער ווער עס ווערט מקורב צום הייליגן רבי'ן און הויבט אן פאלגן די עצות בתמימות ופשיות, ער איז זיך מתבודד צום אייבערשטן, ער שמועסט מיטן אייבערשטן, מיט די צייט עפנט זיך אויף די אויגן, מען הויבט אן שפירן א טעם אין לעבן, מען פארשטייט שוין 'מה חוכתי בעולם', וואס טו איך אויף די וועלט? מיינ פליכט איז איך זאל אנערקענען און טרעפן דעם אייבערשטן אין יעדע זאך, און שטענדיג טראכטן פונעם אייבערשטן. די מענער לערנען כל התורה כולה און די ווייבער העלפן די מענער זיי זאלן קענען לערנען, מען פילט זיך אן מיט הייליגקייט ביז מען באקומט צוריק אלעס וואס די נשמה האט געלערנט און פארשטאנען איידער זי איז אראפגעקומען אויף די וועלט.

דער רבי זאגט ווייטער: "אף הצדיק אינו משיב לו האבדה עד שידרשנו אם אינו רמאי ושרקן", דער צדיק געבט נישט גלייך צוריק דעם מענטש אלעס, נאר נאכן אים אויספארשן אויב ער איז נישט קיין ליגנער, אזוי ווי די הלכה איז; מען גייט קודם אריבער שווערע נסיונות, און אויב מען דערהאלט זיך - איז מען זוכה צו שיינע זאכן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן נישט אפלאזן דעם רבי'ן, מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן ביז מיר וועלן זוכה זיין משיג צו זיין אלעס וואס די נשמה האט משיג געווען איידער זי איז אראפ אויף די וועלט, דורך ריבוי התבודדות ותפילה.

(עצתו אמונה תוריע מצורע, בא תשפ"ה)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

די מייז פונעם קאמפיוטער

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת תזריע מצורע, ג' אייר, י"ח לעומר, שנת תשפ"ה לפקדון קטן לכבוד ... גור לארץ

ברענג נישט אהיים די טעלעפאן, און אפילו ביי די ארבעט זאלסטו האבן א שטארקע פילטער אויף דייןע פליס. היינט איז די יארצייט פון הייליגן צדיק רבי ישעי' מקערעסטיר זכותו יגן עלינו, ווילסט אונאי בזכות דעם צדיק זען א ישועה, איז די ערשטע זאך דארף מען אנוועק ווארפן די שלעכטע פליס, די וועלט זאגט, אז מען הענגט א בילד פון דעם צדיק אנטלויפן די מייז; קען מען אויף פטור ווערן פון די מייז פונעם קאמפיוטער און ווערן אן ערליכער איד.

ברענג נישט אהיים שלעכטע פליס, נישט קיין טעלעפאן, נישט קיין טעבלעט, נישט קיין קאמפיוטער; די שטוב זאל זיין ריין, א מקדש מעט, א מקום צו מגדל זיין די קינדער פארן אייבערשטן.

אויף זאלסטו שיין רעדן אין שטוב. דער רבי האט דאך אונז אזויפיל אנגעזאגט און אזויפיל געווארנט מיר זאלן מכבד זיין די ווייב, רעדן שיין (שיחות הר"ן, סימן רסד): "כי אמר, הלא הנשים הם סובלים צער ויסורים גדולים מאד מאד מילדיהם, צער העבור והלדה והגדול, כאשר ידוע לכל עצם מכאובם וצערם ויסוריהם", דער רבי האט געזאגט: מען דארף זייער אכטונג געבן אויף די ווייב, ווייל זיי גייען אריבער זייער אסאך ווייטאג פון צער גידול בנים, צער לידה וכו'. און רבי נתן שרייבט (שם, סימן רסא): "ספר לי אחד שהיה משיח עמו וזכרנו לבקרה מענין בני העוורים, ששכיח מאד שפעשה קלקול ביניהם ובין נשותיהם, ונפגדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פירוד לגמרי חס ושלום", איינער האט מיר פארציילט אז ער האט געהאט א שמועס מיטן רבי'ן איבער דעם וואס מען זעט אינגעלייט צעטיילן זיך פאר א שטיק צייט און אסאך מאל ווערט נאכדעם א גט חס ושלום, "אמר, שזה מעשה בעל דבר, שמניח את עצמו על זה מאד, לקלקל השלום של בני העוורים, כדי שימפסו במצותו חס ושלום על ידי זה", דער רבי האט געזאגט אז דאס איז מעשה בעל דבר, דער יצר הרע מאכט מען זאל זיך צעטיילן, ווייל אז מען איז אן א ווייב כאפט ער אריין דעם מענטש ביי אים אין זאק אריין, "כי הוא אורב על זה מאד, לתפסם בנעוריהם על ידי קלקול השלום בית חס ושלום, שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם", ווייל דער יצר הרע לאקערט אויף יונגע פארפעלקער זיי צו צעטיילן און אזוי כאפט ער זיי אריין אין שמוציגע עבירות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

(צעתו אמונה תזריע מצורע תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

ס. מי שאין מתפלל על צרת ישראל, נקרא חוטא. ווער עס איז נישט מתפלל אויף די צרות פון אידישע קינדער, הייסט א זינדיגער מענטש.

סא. צריך אדם להתפלל על זרעו ועל כל הבאים אחריו. א מענטש דארף בעטן דעם אייבערשטן אויף זיינע קינדער, און אויף אלע זיינע שפעטערדיגע דורות.

אלעס אויף דער וועלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, דאן וועט ער נישט מקנא זיין א צווייטן, ער וועט נישט אנוועקמאכן א צווייטן, ער וועט וויסן אז אלעס וואס ער דארף צו האבן וועט אים דער אייבערשטער אליין געבן, און קיינער קען אים דאס נישט צוכאפן. אזוי ווי די חז"ל זאגן (יבמא לח): "בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפילו כמלא נימא", קיינער קען נישט אנרירן וואס עס באלאנגט צו א צווייטן. ווען א איד האט אבער נישט די קלארע אמונה, דאן העיבט ער אן ווערן טרויעריג פארנוואס א צווייטער האט מער פון אים, און אנשטאט צו טון די ריכטיגע שדיט, צו בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף, אנשטאט דעם איז מען מקנא דעם צווייטן, און מען ווערט ברוגז אויף א צווייטן, און דאן קען מען זיך נישט ליב האבן ווי עס דארף צו זיין.

דעריבער איז יעצט די צייט זיך שטארקן אין אמונה, מען זאל זיך צונעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן וואס מען דארף. ווען א איד געוואוינט זיך צו צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך, דאן באקומט ער א ריינע אמונה, און דאן וועט ער שוין אויטאמאטיש נישט מקנא זיין קיינעם, און ער וועט זיך נישט דארפן קריגן מיט קיינעם, און קענען לעבן בשלום מיט יעדן איינעם.

אויסער דעם איז דאס אויף א פראקטישע עצה ארויפצוקוקן אויף א צווייטן און זען נאר דאס גוטס ביי יעדן, און אפילו ווען עס זעט אויס אז יענער האט געטון שלעכטס, זאל מען אים דן זיין לפי זכות. ווייל מיט דעם וואס מען טוט דאס ווערט מען אפגעהיטן פון שלעכטע גזירות, אדער דינים חס ושלום.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ק"א) אז פאר מען געבט ארויס א שלעכטע גזירה אויף א מענטש, פרעגט מען דעם מענטש אליין אויב ער איז מסכים צו די גזירה. פארשטייט זיך אז אויב מען פרעגט געהעריג דעם מענטש, וועט ער זיכער זאגן אז עס קומט אים נישט אזא עונש, דערפאר פרעגט מען אים אויף א צווייטן מענטש, למשל ווען איינער דערציילט אים: "דו ווייסט, יענער האט געטון דאס איז דאס" און ווען דער מענטש הערט דאס, ווערט ער גערעגט און ער פסק'נט גלייך אויף יענעם: "פאר אזא אדם קומט יענעם מיתה! פאר אזא זאך וואס ער האט געטון, דארף מען אים געבן אן הארבן עונש!" און דער מענטש כאפט נישט אז מיט דעם פסק'נט ער אויף זיך אליין, ווייל אמאל האט ער אויך געטון עפעס אן ענליכע זאך, און מיט דעם וואס ער פסק'נט אויף יענעם, האט ער גע'פסק'נט אן עונש אויף זיך אליין. דאס איז פשוט וואס די משנה זאגט (אבות א) "ונפרעין מן האדם מדעתו ושלם מדעתו". ווען מען שטראפט א מענטש פרעגט מען אים "מדעתו", מען פרעגט אים וואס ער אליין האלט אז עס קומט זיך אים פאר אן עונש. אבער עס איז אויך "שלם מדעתו", ער ווייסט נישט אז מען פרעגט אים אויף אים אליין, ער מיינט אז מען פרעגט אים אויף א צווייטן. און ווי אזוי ער פסק'נט אויף יענעם, אזוי טוט מען פאר אים.

דערפאר, אויב א מענטש היט זיך אפ נישט צו פסק'נען שלעכטס אויף א צווייטן, מיט דעם ווערט ער גארטעוועט פון אלעם שלעכטס, ווייל מען קען אים גארנישט טון נאר אויב ער איז אליין מסכים דערויף. דערפאר איז די ריכטיגע וועג צו טון אז ווען מען הערט שלעכטס אויף איינעם, זאל מען יענעם דן זיין לפי זכות, עס איז זיכער געווען סיבות וואס האט יענעם צוגעברענגט דאס צו טון. און דאן וועט מען אים אויך דן זיין לפי זכות פון הימל, אזוי ווי די גמרא זאגט (שבת קכ"ז): "הדן את הבריות לפי זכות, דנין אותו לפי זכות". און די זעלבע אויך ווען מען הערט א צרה וואס איז געשען צו א מענטש, רחמנא ליצול, זאל מען נישט זאגן "עס קומט זיך יענעם" א.ד.ג. ווייל מיט דעם פסק'נט מען אויף זיך אליין. פארקערט, מען זאל זאגן א תפלה, "ה' ישמרנו ויצלנו" "רחמנא ליצול" "אויף קיין שום איד געדאכט" א.ד.ג. מיט דעם ווייזט מען, אז מען וויל נישט דעם עונש, און מען ראטעוועט זיך פון אסאך עונשים.

דער רבי זאגט (שם) אז איידער עס קומט א שלעכטע גזר דין, פרעגט מען דעם מענטש אליין און מען פרעגט אויף אלע מענטשן פון די גאנצע וועלט. קומט אויס אז יעדער מענטש האט דעם כח אנוועקצונעמען גזירות פון אידישע קינדער, אויב ער געוואוינט זיך צו שטענדיג דן צו זיין מענטשן לפי זכות, אז מענטשן זענען נישט שולדיג, און אויף אזא וועג ראטעוועט ער אלע אידן פון אלעם שלעכטס.

אויך ברוחניות קען מען העלפן מענטשן דורך דעם וואס מען איז זיי דן לפי זכות. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפ"ב) אז ווען א מענטש איז דן א צווייטן לפי זכות, מיט דעם מאכט ער אז יענער זאל טאקע

<<<<<

שאלות ותשובות פרסלב קויפן פאר'ן קינד וואס 'יעדער' האט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אלע שכינות וואס זענען די יארגאנג פון מיין טאכטער האבן באקומען א "געיס בוי", אבער איך און מיין ווייב ווילן עס נישט קויפן. די שאלה איז אויב איז גערעכט פון אונזער זייט זיך צו שטעלן אויף דעם? ווייל מיין טאכטער וויינט אז איינע חכר'שעס זיצן און שפילן מיט דעם, און זי דארף זיצן און קוקן פון די זייט. וואס איז די ריכטיגע זאך צו טון?

יישר כוח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת תזריע מצורע, כ"ט ניסן, י"ד לעומר, שנת תשפ"ה לפרט קטן מיין טייערער ... נרו יאיר

ריכטיג איז זאלסט אויסלערנען דינע קינדער אז די לעבן גייט נישט וואס דער און זענער טרען, און אז טאטי און מאמי זאגן גיין - איז גיין; דאס איז ריכטיג. דאנק דעם אייבערשטן אז דו האסט א קלוגע פרוי וואס ווערט נישט נאכגעשלעפט נאך די שכינים; וואלט דיין ווייב געזאגט מען דארף קויפן - וואלט די שאלה געווען א שווערע שאלה, אבער אז דיין ווייב איז קלוג און וויל נישט געבן פאר די קינדער וואס אלע שכינים געבן - איז דאס א גרויסע געווינס פאר די עתיד פון דיין שטוב. מאך פרייליך און שטוב, געב גוטע ווערטער און שטוב, האב נישט מורא פון דאס וויינען וכו'; דיין טאכטער וויינט נאר ווילאנג זי שפירט אז דו ביסט נישט זיכער מיטן נישט קויפן, ווען זי וועט שפירן ווי סיי דו און סיי דיין ווייב גייען נישט קויפן - גייט זי ווערן זייער פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה תזריע מצורע תשפ"ה)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רב)

אין קורצן פון פריער: רבי נתן איז זוכה אנצוקומען אינאיינעם מיט פילע אנשי שלומינו צום הייליגן רבי'ן פאר דעם יום טוב שבוועת.

תרפ

אנשי שלומינו האבן דערציילט פאר'ן רבי'ן איבער א איד וואס איז נפטר געווארן, וואס זענער איז געווען אביסל מקורב צום הייליגן רבי'ן. האט דער רבי זיך אנגערופן "ווער ווייסט וואס עס טוט זיך מיט אים דארטן, אויב אבער וואלט ער זוכה געווען מקורב צו ווערן אזוי ווי מיינע אמת'ע מקורבים, און יעצט קומט דאך דער יום טוב שבוועת, וואלט זיך אים מסתמא געדאכט ווי ער הויבט זיך אן פארנעמען מיטן זוכן א וועג צו פארן צו מיר אויף שבוועת, ווי ער גייט דינגען א וואגן און דאס גלייכן, און דעמאלט מען אים געמוזט אנטפלעקן אז ער האט נישט פארנוואס צו פארן ווייל ער איז שוין געשטארבן, וואלט דאס געווען א גרויסע טובה פאר אים, ווייל ער וואלט זיך כאטש דערוואוסט אז ער לעבט שוין נישט. יעצט אבער דאכט זיך אים אפשר ווי ער האט א בראווער, ער קאכט אויף גערשטן צו מאכן ביר, און ער איז פארנומען איינצוקויפן גערשטן און דאס גלייכן, און אזוי איז ער געפער יעצט אינגאנצן אריינגעטון אין זיינע פאנטאזירטע געשעפטן".

תרפא

צווישן די אנשי שלומינו זענען אויך געווען ארטיגע אידן פון שטאט זאסלאב וואס האבן זיך אויך געפונען אין רבינ'ס שטוב, און איז איינע פון די שמועסן האט איינער פון זיי דערציילט פאר'ן הייליגן רבי'ן איבער א געוויסע עושר וואס האט געגעבן אסאך געלט פאר'ן הייליגן רבי ר' ברוך'ל פון מעזיבזש ז"ע. צווישן די אנשי שלומינו איז געשטאנען דארט א איד פון נעמירוב וואס איז געווען א גרויסער ארעמאן, און דער הייליגער רבי האט זיך <<<<<

ווערן גוט, אזוי ווי דער פסוק זאגט (תהלים לז, י) "וְעוֹד מַעַט וְאֵין רָשָׁע" - אויב וועסטו קוקן אויף די ביסל וואס יענער איז נישט קיין רשע. דאן, "וְהַתְּבוֹנָנָה עַל מַקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ" - ווען דו וועסט אים נאכדעם אנקוקן איז ער שוין נישט אויף די זעלבע פלאץ, ער איז שוין אויף א העכערע מדרגה, ווייל מיט דעם וואס דו האסט אים דן געווען לפי זכות, אז ער האט נאר געמיינט גוט, מיט דעם ווערט יענער טאקע גוט.

אין די צייטן פון רבי'ן איז געווען א מענטש וואס האט זיך באניצט מיט קבלה מעשיות; דער הייליגער ארז"ל איז זייער שארף אז מען זאל נישט עוסק זיין אין דעם, ווייל מיר זענען אלע טמאי מתים, מיר האבן נישט היינטיגע צייטן די אפר פרה אדומה, ממילא טאר מען זיך נישט באניצן מיט דעם, ווייל מען לייגט זיך אריין אין א סכנה (עין בספר שער קדושה לרבי חיים ויטאל זצ"ל, חלק ג' שער א). למעשה איז געווען א מענטש וואס האט זיך א באניצט מיט דעם, ווען חסידים האבן דאס דערציילט פאר זייער רבי, האט יענער רבי געזאגט מען זאל אים מאכן א 'משכנתא', מען זאל אים ארום נעמען מיט א קלייד און אים שלאגן וכו', די חסידים האבן געפאלגט זייער רבי און דער איד איז ממש אראפגעפאלן אין א שרעקליכע עצבות, מאיגרא רמא לבירא עמיקתא, און ער איז ממש נישט געווען ביי זיך, די משפחה האבן נישט געוואוסט וואס צו טון, זיי זענען ארום געלאפן צו אלע רבנים, אבער קיינער האט נישט געקענט ארויסנעמען דעם איד פון זיין מרה שחורה, ביז זיי זענען אנגעקומען צום רבי'ן און דער רבי האט זיי געהאלפן, דער רבי האט געזאגט: "א קונץ אראפ צו ווארפן א איד? א קונץ איז אויפצוהייבן א איד", און דער רבי האט גערעדט מיט אים ביז ער איז ארויס פון זיין מרה שחורה און ער האט צוריק באקומען אלע זיינע מדרגות.

זעט מען אז דער רבי האט געוואלט מען זאל זיך אויפהייבן, נישט זיין צעבראכן און צעקלאפט, דאס קען מען נאר זוכה זיין ווען מען לעבט מיט אמונה, מען ווייסט אז אלעס איז פונעם אייבערשטן און אז מיט תפילה קען מען אלעס באקומען.

דער זוהר הקדוש זאגט (הקדמה, ד): יעדן טאג גייט ארויס א בת קול פון הימל וואס רופט אויס: "מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מריא למתקא עד לא ייתון הכא", ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל - ליכטיג און פון ביטער - זיס? "מאן מנכון דמחכאן בכל יומא לנהורא דנהיר?" ווער ווארט יעדן טאג עס זאל ליכטיג ווערן? דער מענטש וועט האבן א חלק לעולם הבא; ווייל ווען א מענטש איז זוכה, ער מאכט פון זיין ביטער לעבן - א זיס לעבן, פון זיין טונקלקייט - מאכט ער ליכטיג; ער ווייסט אז אין די טונקלקייט איז באהאלטן דער אייבערשטער, אין די ביטערניש איז באהאלטן דער זיכער באשעפער - דער איד א צדיק.

וואויל איז דעם וואס נוצט אויס די טעג פון ספירה זיך צו שטארקן אין אמונה, צו רעדן אסאך צום אייבערשטן, און זיך צוגעוואוינען צו לעבן דעם אייגענעם לעבן אן קוקן אויף א צווייטן, נישט מקנא זיין און נישט טשעפענען א צווייטן. נאר קוקן אויף די גוטס פון יענעם און דן זיין יעדן לפי זכות, דאן וועט ער זיכער מצליח זיין, דער אייבערשטער וועט אויך נאר קוקן אויף זיין גוטס, און עס וועט אים קיינמאל גארנישט פעלן.

(שיחות מוהר"ש חלק ח' ערך דן את חבירו)

אָנגערופן, ווייזנדיג מיט זיין הייליג האַנט אויף יענעם, "דער אַרעמאן האט מיר געגעבן מער פון דעם, לויט זיין בחינה און מדרגה".

יענער אַרעמאן איז געווען אַ מלמד, און ווען ער האט געהערט אום פֿסח צייט אז דער רבי געפונט זיך אין זאסלאב און ער וועט אָפּשר בלייבן דאָרט אויף אויף שבועות, און פֿסח איז דאָ די צייט ווען מען דינגט מלמדים פארן גאנצן זומער זמן, און ער האט געטראכט אז אויב וועט ער אָנגעמען אַ מלמדות פֿאַסטן, וועט ער נישט קענען אַבערלאָזן די קינדער פֿאַר אַזאַ לאַנגע צייט צו פֿאַרן קיין זאסלאב, און דעריבער האט ער נישט אָנגענומען קיין שום אַרבעט, ער איז געבליבן אַן פֿרנסה פֿאַרן גאנצן זומער, אלעס אז ער זאל קענען זיין ביים הייליגן רבי'ן אויף שבועות, קומט אויס אז ער האט אָוועקגעגעבן פֿאַר זיין התקרבות צום רבי'ן מער פון וויפיל יענער עושר האט געגעבן, ער האט זיך אינגאנצן פֿאַרדיינגען פֿאַרן הייליגן רבי'ן.

תרבח

דערנאָך האט דער רבי אָנגעהויבן שמועסן מיט די זאסלאַבע אידן איבער די גרויסקייט פון די טייערע אַנשי שלומינו, ער האט זיי געזאגט, "אויף יעדן פון אַנשי שלומינו זאָגט דער אייבערשטער ישראָל אָפּר בך אַתפֿאַר" (שע"ר מ"ט, ג').

און דער רבי האט ווייטער געזאָגט, "אריינצוקומען צו מיר און צו ווערן מקורב צו מיר איז זייער אַ שווערע זאַך, און אָפּילו מיינע אייגענע טעכטער, ווער איז דען נענטער ווי די אייגענע קינדער, אָבער פון דעסט וועגן, יעדעס מאל זיי ווילן אַריינקומען מיר, הויבט זיך אָן צו דרייען ביי זיי דעם קאפּ מיט אַלע סאָרט ספיקות און בלבולים. און דער עיקר שוועריקייט איז ביים אָנהויב, ווי לאַנג עס הייסט נאָך אָנהויב, איז דעמאלט זייער שווער צו ווערן מקורב. אויף שפּעטער איז דא אַלע סאָרט שוועריקייטן, אָבער אין אָנהויב, ווי לאַנג עס הייסט אָנהויב, איז עס ממש פֿמעט אומקעגליך, עס איז גאָר גאָר שווער אַריינצוקומען און צו ווערן מקורב".

אינצווישן האט זיך דער רבי צעפֿלאַמט און אויסגעשריגן, "מזל טוב, מזל טוב!" אין יענע צייט איז געבוירן געוואָרן אַ אינגל ביי ר' יצחק, אַ זון פון ר' יודל, אין שטאט ברסלב.

דערנאָך

איז זיך דער גאנצער עולם צעגאָנגען.

פֿאַרעצונג קומט אייז גענומען פון ספר "שע"ר חציקי"

סימן טוב ומזל טוב

החתן משה האממער הי"ו

צו זיין שידוך שליסן עב"ג למזל טוב

מו"ה יצחק אהרן וויינבערג הי"ו קרית ברסלב

צו די געבורט פון א מידל למזל טוב

מו"ה יחזקאל טייסיג הי"ו לעיקוואד

צו די געבורט פון א מידל למזל טוב

מו"ה שבתי מזורחי הי"ו קרית ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מיר זענען שולדיג א געוואלדיגע הכרת הטוב פאר ר' שבתי, וואס איז אויף שטארק איבערגעגעבן פאר די הייליגע מוסדות, פאר די שטעטל, און פאר אלע גוטע זאכן וואס פעלט נאר אויס, דער אייבערשטער זאל העלפן אז די גרויסע זכותים זאלן אים ביישטיין צו האבן גענוג פרנסה און נחת, ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון דעם קינד און פון אלע זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק'

פופצן יאר פון אמונה און יראת שמים אין תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב

מיט גענוי פופצן יאר צוריק, גלייך נאך פסח תש"ע, האט דער אייבערשטער געהאלפן אז עס האט זיך געעפענט א נייע קאפיטל אין קהילת היכל הקודש. אין יענע טעג איז דער ראש ישיבה מיט נאך א הייפעלע אינגעלייט תלמידים פון מוהרא"ש אריינגעשפרינגען אין א שווערן אונטערנעמונג, און מיט'ן אייבערשטנס הילף געעפענט די טויערן פון דעם נייעם חדר "היכל הקודש" ברסלב אין וויליאמסבורג מיט בלויז עטליכע קינדער.

עס לאזט זיך שווער גלייבן, ווי שייך דער אייבערשטער האט געפירט, און פון דעם חלום האט זיך עס צוואוואקסן צו די פילע ברסלבע' מוסדות "היכל הקודש", בתי מדרשים, חדרים, מיידל שולעס, כוללים, ישיבות און מוסדות החסד, וואס גייען אן היינט אין פילע שטעט אין אמעריקע, קאנאדע, ענגלאנד, און בפרט אין ארץ הקודש, וואו עס זענען דא מוסדות אין עטליכע שטעט.

די מוסדות היכל הקודש פארקויפן נאר איין זאך, עס איז אראפגעשטעלט אלס א פלאץ וואו די קינדער ווערן נתחנך מיט א פאקוס אויף שפעטער, די קינדער זענען די צוקונפט פון כלל ישראל, און פון זיי וועט אויסוואקסן דער קומענדיגער דור פון רבנים, מורי הוראה, מחנכים און בעלי בתים. דער ראש ישיבה שליט"א נוצט די עצות פון הייליגן רבי'ן, אויפן וועג ווי אזוי מוהרא"ש זי"ע האט אונז געלערנט, ווי אזוי מען קען אריינלייגן אין זיי תורה ותפלה און יראת שמים על דרך ישראל סבא, אז עס זאל זיך האלטן אויף לאנגע יארן שפעטער, ווען דער מלמד אדער לערערין וועט שוין נישט שטיין אויף זייער קאפ, זאלן זיי וויסן אז עס נישט קיין חילוק וואס עס גייט אריבער אויף זיי, זאלן זיי געדענקען אז אלעס קומט נאר פון אייבערשטן, און מען דארף זיך ווענדן נאר צו אים.

אלע עלטערן זאגן פה אחד אז מען זעט אויף די תלמידים ותלמידות א געוואלדיגע חן, אן איידלקייט, ערליכקייט און א תמימות וואס מען טרעפט נישט געווענליך. דאס קומט נאר פון די הייליגע תורה וואס די קינדער לערנען פליסיג וואס די תורה איז אילת אהבים ויעלת חן, ובעיקר צוליב וואס די קינדער'ס ליפן שאקלען זיך כסדר און רעדן און שמועסן שטענדיג מיט'ן אייבערשטן. אלץ האבן די קינדער צו פארציילן גוטע זאכן וואס דער אייבערשטער האט געטון מיט זיי, און דערציילן "מעשיות פון תפלה", ווי דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן און האט צוגעהערט צו די תפילות וואס זיי האבן געבעטן.

פופצן יאר צוריק ווען מוהרא"ש איז איבערגעגאנגען אלע פרטים איבער די תלמוד תורה מיט'ן ראש ישיבה שליט"א, האט מוהרא"ש דערציילט פארן ראש ישיבה שליט"א אן אינטערעסאנטן סיפור וואס עס האט זיך אפגעשפילט ווען מען האט געגרינדעט דער ערשטער ברסלבער בית המדרש אין וויליאמסבורג פופציג יאר פריער.

ברסלב איז דאן געווען א מושג פון וואס זייער ווייניג האבן בכלל געהערט דערפון, און מען האט זיך שטארק געמוטשעט מיט מנין אינעם ברסלבער בית המדרש. איינמאל האט זיך דער גבאי פון בית המדרש אויסגערעדט פאר מוהרא"ש - וואס איז דאן געווען א פרישער יונגעראמן - ווי שטארק ער מוטשעט זיך צוזאמגעשטעלן דער מנין יעדן שבת. האט מוהרא"ש זיך צושמייכלט און זיך אנגערופן, "וארגט נישט, דא אין וויליאמסבורג וועט נאך זיין א ברסלבע' תלמוד תורה!", און ווען עס איז דעמאלטס אריבערגעפארן באסעס פון פארשידענע חדרים, האט מוהרא"ש זיך אנגערופן צו אים, "דו זעסט די באסעס? אזוי וועלן ארומפארן באסעס וואס וועט שטיין אויף זיי "תלמוד תורה ברסלב וויליאמסבורג".

דער גבאי האט דאס אנגעקוקט ווי א גרויסער גוזמא, האט ער זיך אנגערופן, "איר חלומ'ס בהקיץ!", "יעצט" - האט מוהרא"ש אויסגעפירט פארן ראש ישיבה שליט"א - "זעט מען ברוך השם אז די חלום איז מקוים געווארן!"

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצות אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערעט צו איינער טיר! רופט אריין מיט איינער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

ווילט איר דורכלערנען און פארשטיין גאנץ ש"ס?

גאנץ ש"ס פארגעלערנט מיט געשמאק דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א; זייט אייך מחי'!

קול ברסלב

212-444-9191

1, 3, 1

קוואל פון אמונה (פרוע) - שיעורים; פערזענליכע מעשיות; רעסעפּיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידישטיג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; פערזענליכע מעשיות; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com